

SENSORVEILEDNING LING4140

Prosjektbeskrivelsen skal - i likhet med andre eksamensbesvarelser - være kandidatens eget verk. Men en forskjell fra andre eksamensbesvarelser er at det er ønskelig at kandidaten har snakket med lærere på faget og eventuelt andre ressurspersoner om sine faglige interesser, aktuelle oppgaveemner, relevant faglitteratur, osv. Videre bør kandidaten ha sett på noen masteroppgaver for å få en følelse for sjanger og konvensjoner.

I oppgaveteksten er det snakk om forskningsspørsmål i entall. Dette er kanskje uheldig. I praksis må det gjerne deles opp i delspørsmål, og flere kandidater har gjort dette på en fornuftig måte.

Forskningsspørsmål tar utgangspunkt i eksisterende viten, og kandidaten må vise at han/hun har noe kjennskap om hva som allerede er skrevet om det aktuelle emnet. Det er naturligvis en grense for hvor store kunnskaper man kan forventes å ha på dette stadiet. Men man kan ikke operere som om man er den første til å skrive om et emne når man ikke er det. Og hvis man skulle være den første til å skrive om f.eks. "passiv i språk X", vil det være litteratur om passiv mer generelt, og kanskje noe om passiv i nærstående språk. Ideelt sett er forskningsspørsmålet begrunnet i eksisterende litteratur: «fordi tidligere forskning har vist A, B og C, åpner nå spørsmål D seg». En alternativ begrunnelse kan være behov for spesifikk kunnskap innenfor et visst felt, f.eks. innen andrespråksopplæring. Her bør man også kunne vise til at eksisterende litteratur ikke allerede dekker dette behovet.

Metodediskusjonen bør utnytte relevant stoff fra pensum og forelesninger. Den må være direkte relatert til forskningsspørsmål, og vise tydelig hvordan de metodene som diskuteres er godt eller dårlig egnet til å gi svar på forskningsspørsmålet. Det gir liten mening å diskutere f.eks. fordeler og ulemper ved korpusbruk generelt, løst fra hva man ønsker å finne ut.

Metodediskusjonen må være realistisk, og det bør framgå tydelig av diskusjonen hvordan metodene egner seg innenfor rammen av det faktiske prosjektet. F.eks. er det ikke praktisk mulig å transkribere mange lange intervjuer med informanter innenfor rammen av et masterprosjekt. Hvis man vurderer korpusbruk, kunne det være naturlig å gjøre noen tentative søk på den strukturen man er interessert i.

Forskningsmetode omfatter to aspekter: datainnsamling og dataanalyse. Oppgaven skal dekke begge, og vise tydelig hvordan de henger sammen. Hvis f.eks. den valgte analysemetoden er spektrografisk analyse av fonetiske data, kan ikke datainnsamlingsmetoden bestå i å samle inn skriftlige data. Begge aspektene skal også diskuteres i lys av forskningsspørsmålet. (Hvorfor er det akkurat spektrografisk analyse som gir det beste svaret på forskningsspørsmålet? Hva slags data må man har for å foreta en slik analyse, og hvordan kan man skaffe slike data?)